[1964] 1 ఎస్ సి ఆర్ 920

1963, ఫిబ్రవరి,11.

జానపరెడ్డి లచ్చన్ నాయుడు

v.

జానపరెడ్డి సన్యాసమ్మ

(పి.బి. గజేంద్రగడ్కర్, కె.ఎన్. వాంచూ,

ఎం.హిదయతుల్లా, కె.సి.దాస్ గుప్తా, జె.సి.షా, . జేజే)

మెయింటెనెన్స్ -నిర్దిష్ట ఆస్తులను వసూలు చేసే కోర్టు డిక్రీ - అటువంటి డిక్రీ స్వభావం - ఇతర ఆస్తులపై అమలు చేయవచ్చు - సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1908 (చట్టం 5 ఆఫ్ 1908), సెక్షన్ 47.

ప్రతివాది, పిటిషనర్ భార్య, ఆమె పొందిన మెయింటెనెన్స్ డిక్రీని అమలు చేయడానికి ఉరిశిక్ష పిటిషన్ దాఖలు చేశారు, ఇది వ్యక్తిగత బాధ్యతతో పాటు, మూడు లాట్ల ఆస్తులపై గత మరియు భవిష్యత్తు నిర్వహణకు ఛార్జీని సృష్టించింది. కోర్టు అనుమతి పొందిన తరువాత ఆమె మెయింటెనెన్స్ ఛార్జీలకు లోబడి ఆస్తులలో రెండు వస్తువులను కొనుగోలు చేసింది. ఆ తర్వాత గతంలో తాను కొనుగోలు చేసిన ఆస్తులను కాకుండా ఇతర ఆస్తులను కూడా అమ్మకానికి తీసుకురావాలని కోరుతూ మరో ఉరిశిక్ష పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. తన అభియోగానికి లోబడి ఆస్తులను కొనుగోలు చేయడం ద్వారా ఇతర ఆస్తుల అమ్మకానికి కొత్తగా దరఖాస్తు చేసుకోలేననే కారణంతో డిక్రీ పూర్తి సంతృప్తిని నమోదు చేయాలని పిటిషనర్ సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 47 కింద దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. సబార్డినేట్ జడ్జి ఉరిశిక్ష పిటిషన్ ను కొనసాగించలేమని కొట్టివేశారు. ప్రతివాది అప్పీలుపై హైకోర్టు సబార్డినేట్ జడ్జి నిర్ణయాన్ని మార్చుకుని ఉరిశిక్షను కొనసాగించాలని ఆదేశించింది. స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీలుపై ఈ కోర్టు ఇలా తీర్పునిచ్చింది.

భవిష్యత్తు మొత్తాలు బకాయి పడే కొద్దీ నిర్వహణ కోసం కార్యనిర్వాహక ఛార్జ్-డిక్రీ పదేపదే అమలు చేయబడుతుంది. డిక్రీ యొక్క ఉత్తేజం భవిష్యత్తు మొత్తాలు ముగిసే వరకు మొదట వసూలు చేసిన మిగిలిన ఆస్తులపై ఛార్జీని సజీవంగా ఉంచుతుంది. మొత్తం ఛార్జీ అన్ని ఆస్తులపై ఉమ్మడిగా మరియు అనేక విధాలుగా కొనసాగుతుంది మరియు ఛార్జ్ తనఖా నుండి భిన్నంగా ఉంటుంది కాబట్టి తనఖా కేసు నుండి సారూప్యతను కోరడం అనుమతించబడదు.

పిటిషనర్ కు, ప్రతివాదికి మధ్య ప్రతివాది తన ఆధీనంలో ఉన్న ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకోవాలని ప్రతివాదిని ఆదేశించలేమని, పిటిషనర్ తరఫున ఎన్నికలు నిర్వహించి, తనకు చెందిన మరో వస్తువుకు బదులుగా ఒక వస్తువుపై అభియోగాన్ని అమలు చేయవచ్చని, అయితే మొదటి అమ్మకం కింద తాను సంపాదించిన ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకోవాలని పిటిషనర్ పట్టుబట్టలేరని పేర్కొంది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 194 ఆఫ్ 1961.

1959 జూలై 28 న హైదరాబాద్ లోని ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ తరఫున పి.రాంరెడ్డి..

ప్రతివాది తరఫున కె.ఆర్.చౌదరి, ఇ.ఉదయరత్నం, వి.సి.ప్రస్లియార్.

1963. ఫిబ్రవరి 11 న కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు

హిదయతుల్లా, జె.- పిటిషనర్ భార్య అయిన ప్రతివాది 1949 ఆగస్టు 9 న మెయింటెనెన్స్ కోసం డిక్రీ పొందారు, దీని ద్వారా అప్పీలుదారుడు ఆమెకు ప్రతి సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 28 వ తేదీన సంవత్సరానికి రూ.3,000 చెల్లించాలని

ఆదేశించబడింది, గడువు తేదీలో చెల్లించకపోతే సంవత్సరానికి 6% వడ్డీతో. డిక్రీలో గత నిర్వహణ బకాయిలుగా నిర్ధారించబడిన మొత్తాలు మరియు వివరణాత్మక ప్రస్తావన అవసరం లేని ఇతర అంశాలు ఉన్నాయి. వ్యక్తిగత బాధ్యతతో పాటు మూడు లాట్ల ఆస్తులపై గత మరియు భవిష్యత్తు నిర్వహణకు ఛార్జీని డిక్రీ సృష్టించింది.

మెయింటెనెన్స్ డిక్రీ అమలు కోసం ప్రతివాది 1952 యొక్క 91 వ నెంబరు అమలు పిటిషన్ దాఖలు చేశాడు మరియు డిక్రీ ద్వారా వసూలు చేసిన ఆస్తులను అమ్మకానికి తీసుకురావాలని కోరాడు. కోర్టు అనుమతి తీసుకున్న తర్వాత మెయింటెనెన్స్ ఛార్జీకి లోబడి రూ.20,200 చెల్లించి రెండు వస్తువులను కొనుగోలు చేశారు. ఆ తర్వాత 1955లో తాను కొనుగోలు చేసిన ఆస్తులను కాకుండా ఇతర ఆస్తులను కూడా అమ్మకానికి తీసుకురావాలని కోరుతూ 1955 నాటి ఎగ్జిక్యూషన్ నెం.43ను దాఖలు చేశారు. ప్రతివాది తన అభియోగానికి లోబడి ఆస్తులను కొనుగోలు చేయడం ద్వారా ఇతర ఆస్తుల అమ్మకానికి కొత్త దరఖాస్తును నిర్వహించలేరనే కారణంతో డిక్రీ యొక్క పూర్తి సంతృప్తిని నమోదు చేయడానికి పిటిషనర్ సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 47 కింద దరఖాస్తు దాఖలు చేశారు. పిటిషనర్ వాదనను సమర్థించిన విశాఖ సబార్డినేట్ జడ్జి ఉరిశిక్ష పిటిషన్ చెల్లదని కొట్టివేశారు. దీంతో ప్రతివాది హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. సబార్డినేట్ జడ్జి నిర్ణయాన్ని హైకోర్టు తిప్పికొట్టి ఉరిశిక్షను కొనసాగించాలని ఆదేశించింది. ఈ కోర్టు నుంచి ప్రత్యేక సెలవు పొందిన తర్వాత పిటిషనర్ ఇప్పుడు అప్పీల్ చేశారు.

ఒక చిన్న ప్రశ్న ఏమిటంటే, ప్రతిస్పందకురాలు మునుపటి అమలులో మెయింటెనెన్స్ కోసం ఆమె ఛార్జికి లోబడి చాలా ఆస్తులను కొనుగోలు చేసినందున డిక్రీ సంతృప్తికరంగా ఉండాలా? మెయింటెనెన్స్ గతం లేదా భవిష్యత్తుకు సంబంధించి తన క్లెయిమ్ సంతృప్తి కోసం ప్రతిస్పందకురాలు ఇప్పుడు ఆమె కొనుగోలు చేసిన ఆస్తులను చూడాలని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. ప్రత్యామ్నాయంగా ప్రతివాది మొదట ఆమెతో ఉన్న ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకునే వరకు తన ఆధీనంలో ఉన్న ఆస్తులపై ఉరిశిక్ష అమలు ముందుకు సాగదని వాదించాడు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం ఈ రెండు ప్రతిపాదనలు సరైనవి కావు.

విశాఖ సబార్డినేట్ జడ్జి జారీ చేసిన మెయింటెనెన్స్ డిక్రీ డిక్లరేషన్ డిక్రీ మాత్రమే కాదు, కార్యనిర్వాహక డిక్రీ కూడా. పిటిషనర్ జీవించి ఉన్నంత కాలం ప్రతి సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 28వ తేదీన మెయింటెనెన్స్ కింద ఏడాదికి రూ.3,000 చెల్లించాలి. మొదటి ఉరిశిక్ష విధించినప్పుడు 1952 జూన్ 28 వరకు చెల్లించాల్సిన మొత్తాలు లాట్ 1, 2 ఆస్తుల అమ్మకం ద్వారా సమకూరాయి. వేలం కొనుగోలుదారుగా ప్రతివాది డిక్రీ కింద మెయింటెనెన్స్ మొత్తాన్ని మినహాయించి కొనుగోలు ధరలో మిగిలిన రూ.6,010 జమ చేశాడు. ప్రస్తుత ఉరిశిక్ష జూన్ 28, 1952 మరియు ఫిబ్రవరి 28, 1955 మధ్య చెల్లించాల్సిన మొత్తానికి సంబంధించినది. ఇందులో మెయింటెనెన్స్ కోసం రూ.8 వేలు, ఖర్చుల కోసం రూ.8,678 చెల్లించాల్సి ఉంటుంది.

ఛార్జికి లోబడి మొదటి లాట్ ఆస్తులను కొనుగోలు చేసిన ప్రతిస్పందకుడు ఇప్పుడు అప్పీలుదారు వద్ద మిగిలి ఉన్న ఆస్తుల నుండి ఈ మొత్తాన్ని తిరిగి పొందలేడని పిటిషనర్ వాదన. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, వేలం కొనుగోలు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే హక్కుతో నిర్వహణ డిక్రీ కింద ఒక రకమైన హక్కును విలీనం చేయడం జరుగుతుందని, ప్రతివాది తాను కొనుగోలు చేసిన ఆస్తులపై మాత్రమే తన హక్కును అమలు చేయగలడని, పిటిషనర్ వద్ద ఉన్న ఆస్తులపై కాదని పిటిషనర్ వాదించారు. ఛార్జ్-డిక్రీ అమలులో ఛార్జ్ హోల్డర్ చాలా ఆస్తులను కొనుగోలు చేసినప్పుడు అనేక ఆస్తులపై డిక్రీ ద్వారా సృష్టించబడిన ఛార్జీ మాయమవుతుందని భావించడం వల్ల ఈ వాదన ఒక అపోహను కలిగి ఉంటుంది. భవిష్యత్తు మొత్తాలు బకాయి పడే కొద్దీ నిర్వహణ కొరకు కార్యనిర్వాహక ఛార్జ్-డిక్రీ పదేపదే అమలు చేయబడుతుంది. డిక్రీ యొక్క అమలు భవిష్యత్తు మొత్తాలు ముగిసే వరకు మొదట వసూలు చేసిన మిగిలిన ఆస్తులపై ఛార్జీని సజీవంగా ఉంచుతుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే డిక్రీ కొనసాగినంత కాలం ఈ ఆరోపణ కొనసాగుతుంది. అమలు చేయడం ద్వారా ఛార్జ్ హోల్డర్ కొనుగోలు చేసిన ఆస్తులకు ఛార్జీ పూర్తిగా బదిలీ చేయబడదు. అలాగే ఆ ఆస్తులకు, రుణగ్రహీత వద్ద ఇంకా మిగిలి ఉన్న ఆస్తులకు మధ్య ఛార్జీ విభజించబడదు. అన్ని ఆస్తులపై ఉమ్మడిగా, పలుమార్లు ఛార్జీలు కొనసాగుతున్నాయి. అలాగే చార్జ్ హోల్డర్ కొనుగోలు చేసిన ఆస్తులకు, మిగిలి ఉన్న ఆస్తులకు

మధ్య ఎలాంటి ప్రాధాన్యతను ఏర్పాటు చేయరు. తనఖా విషయంలో సారూప్యత కోరడం అనుమతించబడదు. తనఖా కంటే ఛార్జ్ వేరు. తనఖా అనేది ఆస్తిపై వడ్డీ బదిలీ, అయితే ఛార్జీ అనేది కొన్ని నిర్దిష్ట ఆస్తి నుండి చెల్లింపును పొందే హక్కు మాత్రమే. మొదటిది రెమ్ లో జుస్ గా మరియు రెండవది జుస్ యాడ్ రెమ్ గా మాత్రమే వర్ణించబడింది. సాధారణ తనఖా విషయంలో, వ్యక్తిగత బాధ్యత వ్యక్తీకరించబడుతుంది లేదా సూచించబడుతుంది, కానీ ఛార్జ్ విషయంలో అటువంటి వ్యక్తిగత బాధ్యత లేదు మరియు తీర్పు-రుణగ్రహీతను వ్యక్తిగతంగా ఛార్జ్ చేయాలనుకుంటే, డిక్రీ, ఛార్జీకి అదనంగా చేయవలసి ఉంటుంది. ఈ వ్యత్యాసాన్ని బట్టి చూస్తే, తనఖా పెట్టిన ఆస్తిలో కొంత భాగాన్ని తాకట్టు పెట్టిన వ్యక్తి ఒక ఛార్జీ విషయంలో పొందే దానిలో వాటాను పొందడం వల్ల కలిగే పర్యవసానాలు సరైనవి కావని పిటిషనర్ వాదన సరైనది కాదని మనకు అనిపిస్తుంది. ఈ అభియోగాన్ని అన్ని ఆస్తులపై లేదా పలుమార్లు అమలు చేయవచ్చు. ప్రస్తుత సందర్భంలో, ప్రతివాది తన ఇష్టానుసారంగా మెయింటెనెన్స్ బకాయిలను వసూలు చేయవచ్చు, ఎందుకంటే అవి అభియోగానికి గురైన ఆస్తుల నుండి, అనగా అప్పీలుదారు యొక్క ఆధీనంలో మరియు యాజమాన్యంలో ఉన్నవి మరియు వేలం-కొనుగోలుదారుగా స్వాధీనం మరియు యాజమాన్యంలో ఉన్నాయి. ప్రతివాది గతంలో కొనుగోలు చేసిన ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకోవాలని చట్టంలో ఏమీ లేదు. ఈ ఆస్తులను మార్చే ప్రసక్తే లేదన్నారు. వసూలు చేసిన ఆస్తులలో దేనిని విక్రయించాలో మరియు ఏ క్రమంలో విక్రయించాలో కోర్టు నిర్ణయించవచ్చు మరియు అమ్మకానికి ఆదేశించేటప్పుడు కోర్టు వేర్వేరు ఆస్తుల మధ్య ఎంపిక చేస్తుంది. ఆ మేరకు తీర్పు-రుణగ్రహీతకు కోర్టు సహాయం చేయగలదు. కానీ ఇది తీర్పు-రుణగ్రహీత కలిగి ఉన్న ఆస్తులకు సంబంధించి మరియు ఛార్జ్ హోల్డర్ ముందుకు సాగాలనుకుంటున్న ఆస్తులకు సంబంధించి మాత్రమే ఉంటుంది. అయితే తన ఛార్జ్-డిక్రీ అమలులో తాను కొనుగోలు చేసిన ఆస్తులకు వ్యతిరేకంగా, తన స్వంత అభియోగానికి లోబడి ఉండాలని కోర్టు అభియోగం మోపిన వ్యక్తికి పదేపదే చెప్పజాలదు. అందువల్ల, అప్పీలుదారు మరియు ప్రతివాది మధ్య, పిటిషనర్ తరఫున ఎన్నికలను చేయగలిగినప్పటికీ మరియు అతనికి చెందిన మరొక అంశానికి బదులుగా ఒక వస్తువుపై అభియోగాన్ని అమలు చేయగలిగినప్పటికీ, ప్రతివాది తన ఆధీనంలో ఉన్న ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకోవాలని ప్రతివాదిని కోర్టు ఆదేశించదు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ప్రతిస్పందకుడు అప్పీలుదారు చేతిలో ఉన్న మిగిలిన ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకునే హక్కు కలిగి ఉన్నాడు, ఇది అభియోగాలను కొనసాగించింది. డిక్రీ కింద ప్రస్తుత బకాయిలను తీర్చడానికి సరిపోయే వస్తువులను మాత్రమే అమలు చేసే కోర్టు విక్రయించవచ్చు, కాని మొదటి అమ్మకం కింద తాను సంపాదించిన ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకోవాలని పిటిషనర్ పట్టుబట్టలేదు. అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా డిక్రీని తిరిగి అమలు చేయవచ్చా అనే ప్రశ్నపై మేము ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయలేదు, ఎందుకంటే ఆ ప్రశ్న ఇక్కడ తలెత్తలేదు. తదనుగుణంగా అప్పీలు విఫలం అవుతుంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.